

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ разом з ілюстр. додатком „Неділя“ вносіть:
 на цілий рік 10 зр. — кр.
 на чверть року 2 „ 50 „
 місячно 85 „
 для заграниці 15 рублів або 24 франків.
 Поштової числа по 6 кр. в бору газет Л. Горовіца в Чернівцях, ул. головна ч. 17.

БУКОВИНА

ВИХОДИТЬ:

у вівторок, четвер, суботу і неділю.

Редакция і Адміністрация „Буковини“ находить ся в Чернівцях (ул. Петровича ч. 2), куда всі дописи адресувати належить. — Бюро редакції отворене щодня від 8. рано до 8. вечером

По отвореню галицького сойму.

В останній часі зійшли ся з собою що-до часу три доволі важні події нашого народного життя: декларація руских соймових послів на першій засіданню нововибраного галицького сойму, декларація москвофілів в передодень отвореня сего сойму в „Галичанині“ та ухвалене нової зревідованої програми рускої радикальної партії.

Декларація руских послів.

Декларація руских послів стає рішучо на становищу головного руского передвиборчого комітету. Она зазначає заяву рішучої волі корони й апостольської столиці, щоб Русини досягнули повне рівноуправнене; далше зазначає, що се рівноуправнене лежить в добре зрозумілім інтересі так самої держави як і краю, однакж висказує з тяжким жалем але енергічними словами й се, що ані органи правительственні, ані т. зв. краєвий комітет центральний (польський) як репрезентант дотеперішньої більшости соймової, при останніх виборах до гал. сойму не поступали в думку так рішучо кілька рази виявленої волі корони і апостольської столиці.

Декларація руских послів не могла поминути інтенції польського центрального комітету. Комітет сей вже ставленем кандидатів в чисто руских новітах, і то навіть против чисто-народних кандидатів (теперішній посол сов. Заячківський перейшов з трудом против кандидата польського центр. комітету), виявив волю впливати при виборах на некористь Русинів, а такий вплив мусів в теперішніх обставинах потягнути за собою тяжку прессію та нелегальности з одної, а огірчене та розворушене страстей з другої сторони. Такий вплив кинув тінь на руский головний комітет виборчий і ослабив его діяльність. Льояльне, щиро угодове становище руского головного комітету зрозуміли многі Русини як піддане его волі польського центр. комітету, а наслідком сего деякі рускі кандидати перепали голосами самих Русинів. Що-до органів правительственних, то й при найдалше ідучім узглядненю сего, що органи ті майже без виемки є польські що-до народности функціонерів, все таки треба сказати, що органи ті посунули прессію, нелегальности, а на жалі і — деморалізацію до дуже далеких границь. При верифікаціях виборів будуть

рускі послы мали нагоду подрібно, на основі актів, піднести дотичні події з виборів, а коли-б голос їх не приніс успіху, будуть мусіти глядати иньшої успішнішої дороги.

Розуміє ся, рускі послы стають в своїй декларації на становищу загальнім і є далекі від сего, щоб одобрювати які-небудь іде-небудь некоректности й нелегальности, але-ж неприяне становище особливо польського центр. комітету при останніх виборах мусять уважати вже як прямо звернене против найвищих інтенцій корони і нап'ятнувати. Вплив правительства на вибори повинен бути моральний, а вже не повинен ніколи звертатись против тих, що так супротив інтересів держави як і краю станути на становищу щиро-льояльнім і угоднім. Инакше й найліпші інтенції приносять замість користи й супокою — огірчене, роздор та ворохобню. І се власне показалося на останніх виборах.

На жалі становище, що его в часі останніх виборів заняли деякі Русини, а тот. зв. консолідація з явними негаторами держави й народности, може до якоїсь міри оправдувати наших противників. Зазначив се не хто, а сам п. Романчук, в т. 1-ій своєї звісної інтерпеляції. Оклик: ані одного москвофіла — не найшов послуху у всіх Русинів, а поки сей оклик не стане ся у нас загальнім, щиро-відчутим, поти годі нам виступити рішучо з покликком другим: Рускі округи для Русинів! Однодушна декларація руских послів дає основу для переведеня правдивої консолідації всіх тих, що хочать щиро стояти на чисто-народній основі. Та таку консолідацію не переведуть ні правительство, ні Поляки, хіба противно! — таку консолідацію може перевести лише сама суспільність. Справедливість каже признати, що при останніх виборах правительство таки рішучо оглядніше відносило ся до чисто-народних кандидатів без ріжниць фракції, як до москвофілів і їх союзників.

Радикальний посол др. Окуневський додав до спільної декларації від других послів ще кілька слів від себе і своїх двох „радикальних“ товаришів. На сю додаткову декларацію п. Окуневського можна-б згодити ся, бо й він стоїть на чисто-народнім становищу, та не можна згодитись без одного застереження. П. Окуневський застеріг ся против ділення Русинів на „програмових“, то зна-

чить вибраних на основі уговоної програми головного руского комітету, а „не-програмових“, застеріг ся також против „накидуваня“ Русинам програм та взагалі против вмішуваня правительства й Поляків в „культурні“ справи Русинів. Отже — 1) програми головному рускому виборчому комітету ніхто не накинув! — програму сю проголосив свого часу в соймі добровільно п. Романчук, а прийняв її добровільно руский головний комітет; 2) чи агітації платних агентів — се також „культурна“ справа Русинів? і чи може правительство відноситись рівнодушно до ноторичних негаторів держави? чи може приєднає їх, хотьби й соткою мандатів?

„Последний поклон заходви“...

Зовсім відмінну, як рускі послы, декларацію проголосили москвофіли в передодень отвореня сойму в „Галичанині“ п. з. „Последний поклон западу“. Отсей последний поклон заходви — се звісна депутация! Декларацію сю заповів свого часу Дудикевич як „муж довірія“ на ославленім всенароднім з'їзді перед висланем депутації; заповів і Мончаловский, благословлячи депутацію на двірці залізничі на дорогу! Декларація ся, се пряма консеквенція криків: „Хіба ще йно цїсар нам помогти може“, — а тепер, не вижидуючи навіть остаточних успіхів депутації, „Галичанині“ згорі запевняє: „Отже ми в последнее поклонили ся западови“!... Міг так „Галичанині“ написати й без депутації, адже ще 186.-го р. по битві під Садовою в статі п. з. „Погляд в будучность“ висказали москвофіли таку саму заяву. Чи справді треба було тут аж депутації? і чи могла хочби й найприхильнійша відповідь Монарха приєднати москвофілів?

Ми ось-що відповімо москвофілам. Депутация — се був справді последний поклон, але не „запови“, а — дасть Бог — москвофільській агентурі та пропагованій нею політиці негадії та рознуки. Ми Русини маємо нині вже в Австрії де-що до страченя і маємо конституцію, кілька середних шкіл, дуже много інституцій і товариств, значну свободу слова і зборів. — а не маємо Сибіру та „адміністративного порядку“. Ми маємо в Австрії вже й літературу й завязки науки, що більше — Галичина в сїм взгляді є одиноким пристановищем й для російских Русинів-Українців! Правда є-

економічне положення нашого народу незavidне, та чи не винні ми тут найбільше такі самі? А може Росія дбає більше про економічне й культурне піддвигнене нашого народу? — Нема у нас поки-що якогось такого ясного державного ідеалу, як на пр. у Поляків, але сли Поляки по мимо того змогли досягнути так много в нашій державі, то можливе се чейже й нам, — простору ще доволі, навіть на далеку будучність. Дотеперішні форми національної самостійности далеко не вичерпують всего можливого, а от на пр. в Швайцарії бачимо три народи побіч себе в найліпшій згоді: они якось зовсім не думають розбивати своєї держави та лучитись з сусідними одноплеменими великими державами. Нам в Австрії поки-що багато ліпше, як нашим братам в ярмі „дорогої матушки“, ми віримо в нашу живу силу й будучність і тратили їх для вигоди клеветів наших гнобителів не думаємо! Батьків наших Австрія пригорнула і взяла в опіку, інтелігенцію й селян; тож батьки наші були вдячні й заслужили собі справедливо почетну назву „Тирольців входу“. Не одного ми ще тут не здобули, чого домагатись справедливо можемо й мусимо, але маємо все таки настільки, щоб сего нашого послідного кута, недоступного нашим тяжким безсоромним гнобителям, боронити нашими грудьми до послідного віддиху і — вдячні Австрії — позістане-мо „Тирольцями входу“.

По з'їзді радикалів.

Ще згадали ми новоухвалену програму радикальної партії. Позірно робить тота програма ще деякі уступки теоретичним мріям, мріям — що вже від яких 20-ти літ звели на глухі, безплідні бездорожжя, по мимо цілого (як каже Куліш) „оберемка“ всяких брошур та „розправ“, багато гарних молодих сил. Дякуючи здоровому свому зміслові зуміла молодша генерація „національних радикалів“ виеманципуватись від сих мрій і „виедімнівала“ їх отсе вперше з „програми“. Провід сеї молодії генерації обняв Вячеслав Будзиновский, замітний своїм талантом публицистичним й організаційним, а притім яко автор кількох поважних економічних праць — переміник незабутого В. Навроцкого. Відкидаючи фрази, а глядаючи серед живого народа поля для додатної діяльности, положила ся партія тепер вже многі заслуги для розумного освідомлення й організації народа. Она став — як молодіжці пристало — радикальною не фразами (de modo), але ділами (de re), став попросту більше рішучою. Жвавішою громадою народівців, став природним і в кождім здоровім народнім організмі потрібним — до повнення народівців.

Дрібні вісти.

Чернівці, дня 9. січня 1896. р.

Іменованс. Професор при учительській семінарії в Чернівцях, др. Дмитро Ончул, іме-

нований професором волоської історії на університеті в Букарешті.

Відзначення. Цісар надав недавно спенсіонованому директору помічних урядів бук. правительства, Адамови Мецлерови, титул цісарского радника. — Цісар надав поштовому секретареви Ришардови Вонатерні і офіціалови львівського намістництва Кар. Домразкови золотий хрест заслуги.

3 буковинської ради шкільної красвої. На засіданню в дня 3-го с. м. спімнув красвий президент бл. п. д-ра Корна і відзначене директора Ієопескула лицарским хрестом ордера Франц-Йосифа; уділено запомоги на будову школи громадам Біла, Котулбаїнскі і Солька; рішено постарати ся в соїмі о підвишене державних стипендій при учительській семінарії; прийнято до відомости резигнацію інспектора народних шкіл міських у Чернівцях архимандрита Василя Репти і предложено міністерству до іменованя наслідника; іменовано тимчасово учителя Едварда Праля дійсним учителем в Солонци, тимчасового учителя в Садагурі Юлія Бемера сталим учителем в Вижниці, Клементину Авакович сталою учителькою у Вижниці, Людмілю Тарновецку дійсною мол. учителькою у Вижниці, Герміну Вайсман мол. учителькою у Вашківцях, Телімана тимчасовим мол. учит. в Сереті; Ядвигу Гібіш дійсною учителькою в Сереті; призначено професорови при реальній школі Йосифови Зибачиньскому другий п'ятилітний додаток; вкінци полагоджено справи меншої ваги.

Конкурс розписаний на посаду надчителя при двокласовій народній школі у Василеві, кіцманецкого повіту, а рускою викладовою мовою. Речинець до 28. січня.

Буковинський соїм віде ся в п'ятницю, дня 10-го с. м., о 10-ій годині зраня на своє перше засідане.

3 приватного листу одного поважного галицького съвясненника до нас позволимо собі виймати один уступ, в котрім він дає нам раду таку: „Між иньшими важними справами не забувайте найчастіше обговорювати в „Буковині“ дві. Перша, се організація з долу. Не та організація, до котрої кличуть, а котру тяжко перевести. Ми повинні організувати ся від найменшого степеня, від сіл. Інтелігенція наша повинна на селі скрізь мати свою руку; в раді громадській, шкільній місцевій, в комітеті парохіяльнім і т. д. Де йно що в громаді робить ся, повинен съвясненник-Русин чи съвітський Русин скрізь бути, о всім знати, всему надати властивий напрям, а коли вже не напрям, то хоч все добре обсервувати. З народом треба жити в як найбільшій контактї, майже до хат заглядати. Не дивити ся, чи селянин вдячний чи ні; ми робім своє, а о дальше не питаємо. Селянин буде вдячний, як побачить, що єму добре жичимо і для него робимо. Де читальні нема, там єї заводити, а коли се трудно, то спрощувати людей на сходинах бодай що неділі, перечитати їм щось і своє сказати, одним словом ширити ті ідеали, за котрі боремо ся. Ні рада державна, ні соїм нас не спасе зі всієї біди, а спасуть нас ради громадскі, місцеві шкільні, читальні, крамниці і т. п. Як тут не станемо кріпкою ногою, то даремна наша праця. Се найважнійша справа і єї ніколи не буде за багато підносити ся.

Друга важна справа — то знищене москвофільської партії, — але-ж се не партія, то ворог найтяжшій, бо фалшивий, фарисейск й! Нам партій треба, бо партії то жите. Чи хто соціяліст, чи демократ, чи клерикал, чи що иньше, все приймаю, бо з кождим можна говорити, переконувати его і на своє переконати. Але-ж хто каже, що я не я, то се не народна партія, а наш найтяжшій ворог. Против него виступайте безощадно; до своїх же партій відносійт ся з любовію, бо ми всі йдемо до одної ціли, хоч ріжними дорогами.“

Ми приймаємо з подякою всякі братні ради і вкавічки і числимо ся з ними. Више наведені гадки свідчать, що не перевелись між нами люди, котрі на справу дивлять ся ясно і знають, де корінь лиха. Дай Боже та-

ких більше! До своїх партій ми все відносили ся в найбільшою терпимостию, хоч — звістно — не може обійтись без того, щоби, де рубують, не падали тріски; часом годі не скавати таке „бодай здоров“, яке було „помагай Біг“. Все-ж ми розрізняли і будемо розрізняти своїх від ворогів.

3 Іпотешт. Буковинська рада шкільна краєва постановила на домагане громадскої власти в Іпотештах, щоби в рускій народній школі учено волоської мови яко обовязкового предмету. Сим хотіла очевидно шкільна власть воспожити галасливих крикунів, хоч властиво лише дві родині говорять в Іпотештах по волюски.

Кацапи під новим покровом! З Перемишля прислано нам оттаке незвичайно інтересне запрошене на показ, як кацапня і в Перемишля (і в Станіславові) глядає покрову єпископа. „Честь им'ємь пригласити Ваше Высокоблагородіє съ семействомъ къ участію въ ювилейномъ торжествѣ пятьдесятъ-лѣтняго священства Впр. Отца Юстина В. Желеховского которое состоится подъ покровительствомъ Его Преосвященства Юліана въ Перемишлѣ въ вторникъ дня 9 (21) января 896 г. съ слѣдующей программой: I. Торжественное богослуженіе въ катедральномъ храмѣ, которое отслужить Ювилать въ 8 ч. утра. II. Вокально-Музыкальный Вечеръ въ городской салѣ въ Перемишлѣ въ 7 1/2 час. веч. Послѣ музыкальной части танцы. Туалетъ на вечеръ для дамъ визитный — для мужчинъ бальный. Входъ отъ лица 3 кор., семейный билетъ для 4 лицъ 10 кор. Входъ на галерею 2 кор. Комитетъ.“ Не знати лишень, чи Єго Преосвященство Юліан бачили се „приглашеніє“ чи ні, значить чи се пересвідчене їх, чи лиш звичайний кацапский маневр своє „убѣжденіє“ підшивали під добру фірму? Перемишлянини.

Нова читальня „Просьвіти“ завязує ся в селі Підбірцях, львівского повіту.

Вокальні вечорниці устроює читальня „Просьвіти“ в Камінці струміловій в днях 12-го і 13-го січня с. р.

Австро-угорска армія складає ся з 477 баталіонів; між ними є 139 німецьких, 84 мадярских, 24 волоських, 4 італіяньскі, а 226 славянських. До тих 226 славянських полків належать 67 чеських, 46 сербско-хорватских, 21 слованських і 13 словацких, решта 79 полків є руских і польских.

За образу маєстату засуджено в Німеччині в 1894 р. 622 осіб, а котрих 21 ще не мало 18 літ. Число засуджених за той злочин в 1889 р. виносило 483 осіб, в 1893 р. 591 осіб. З уваги на те, що в 1895 р. значно збільшило ся число процесів о образу маєстату, треба заключити, що сим разом число засуджених певно досягне тисячки.

В справі еміграції доносить австрійский консул в Генуї, що емігранти Іван Завуляк з Сьвірка, Іван Смага з Руданців, Сенько Данилюк з Полюхова і Іван Хміль з Ольшаниці, повернувши з Парани дня 14-го с. м. до Генуї, прибули в товаристві Салезіянина о. Дуди до єго бюро і зізнали там протоколярно що на намову агента Сильвіо Надарі, котрий робив їм як найбільше заохочуючі обітницї, удали ся перед шістьма місяцями до Бразилії. З Ріо дістали ся они скоро до Парани, де сразу знайшли роботу і були через перші чотири місяці цілком задоволені. Але коли настали дощі, они утратили всяке занятє. По мимо обітниць не одержали они ні кусника ґрунту, а працю їх визискувано при будові залізницї; они мешкали в бараках, де їх діти неуставно хорували. Для поратованя дітий они не вагали ся понести значні видатки і вівравши решту майна, купили корабельні карти, щоби опустити край, до котрого заманили їх несовістні агенти. Они наміряли в початку осісти в околиці Курітібі, але там веде ся всім галицьким емігрантам дуже лихо; літа минають, поки який емігрант дістане кусень ґрунту. Надто емігранти з Німеччини і Росії так заповнили Парану, що там нема що робити. Подаючи сю скаргу емігран-

тів, котрі особисто пересвідчили ся о вартості захвалюваних відносин в Парані, до відомості публичної, додаємо, що після несправдженної ще відомості, засягненої у граничних італійських властях, бразилійське правительство здержало приймає емігрантів з Австро-Угорщини. Завважаємо також, що італійські влади постановили строго придержувати ся арт. 19. обов'язуючої там еміграційної устави і не впускати на італійську землю емігрантів, котрі не мають провідника.

Хибна поголоска. Вісти, мов би російський консул у Львові п. Пуштошкін мав небавом опустити Львів і обняти инше становиско, о хибні, бо — як тепер рішучо твердять — п. Пуштошкін лишиться ся безпечно й на дальше у Львові.

З'їзд властителів галицьких друкарень розпочав дня 5-го с. м. своєї наради. По довшій дискусії прийнято вироблений віденьским з'їздом цінник, котрий ділить міста після числа мешканців на 6 клас. Цінник 6-ої класи устанавлений лише для Відня, до 5-ої класи належать міста Краків і Львів, до 4-ої міста з понад 30.000 мешканцями, до 3-ої кл. над 20.000, до 2-ої кл. над 1000, а до 1-ої класи міста з менше як 1000 мешканцями. Делегати сецерів не вгодили ся на такий цінник, а властители друкарень уважають внесені поправки за кривдичі для себе, отже в наслідок того з'їзд скінчив ся на ніч. Коли по обоїх уступках не прийде до порозуміння, то грозять сецери загальним страйком.

Видане Артона. Сими днями виїжджав Артон з Лондону і буде переданий французській поліції. Англійський інспектор поліції відпровадить его аж до Кале, а там его передасть начальникови публичної безпечности у Франції Кошекорови, котрий відповідатиме за Артона. Вагон Артона буде відосібнений і так строго стережений, щоб ніхто не мав змоги порозуміти ся з ним. В тій цілі Артон не вийде в Париж, а на одній з поближких стаций, відки его відвезуть фіякром до Парижа.

Які тепер почти добрі. В містечку Візен в комітаті еденбургскім на Угорщині забавляло ся в серпні 1893 р. одно товариство розмовою і в ній підносили деякі хиби інституції поштової та доказували, що листи з неточною адресою часто пропадають. Присутній в товаристві почтмайстер боронив очевидно свої інституції і вінци на предложене одного з учасників заложив ся. Заклад був такий: Надано лист до невідомої цілком місцевости на північно-західнім кінці Хін, до Канчеву, заадресовано его до згаданого почтмайстра, приліплено марку за 10 кр. і вислано в світ. Почтмайстер доказував очевидно, що той лист по довгих вандрівках верне назад до Візен — і дійсно так стало ся. По 28 місяцях подорожи по Хінах і Європі вернув лист в добрім стані до Візен дня 26. падолиста 1895 р.

З армії. Підпоручниками в резерві іменовані: Вол. Пизий при 15 полку, Емануїл Семмака 41, Вол. Комакевич 41, Зеновій Копистяньский 55 — при шхоті. Кадетами заступниками офіцерів: Мих. Сохацкий 90, Алекс. Кобилянський 41, Орест Гандяк 10. Кадетами в резерві: Модест Коцюба 10, Мих. Тесля 30, Ром. Каміньский 30, Василь Бурдугое, Вас. Березанський 55, Ом. Лопушанський 55, Мих. Боярський 60, Вол. Котринський 24, Стефан Гринюк 58, Ів. Білик 58, Юл. Курилович 55, Вісовт Целєван 30.

Процес о шпігунство в користь Росії, який зарядили війскові влади в Кракові против підофіцера артилерії Ів. Градія скінчив ся сими днями. Обжалованого засудив війсковий суд на 5 літ тяжкої в'язниці. Против спілчників того злочину, осіб цивільних, відбуде ся карна розправа перед судом в Кракові дня 12. с. м.

Пес ему братом! Агент львівської поліції Маєр, слідячи за убійником Доськи Голод, льокаєм Мовчком, котрий як ми то свого часу доносили, помагав чоловікови Доськи при тім убійстві і ему ту гадку піддав — викрив на

Богданівці за Городецькою рогаткою справу, за котру справедливо належить ся кара. Одному з тамошних властителів адох пес, а він застелив куфер чорним сукном, поклав на нім пса, обсіпав его цв'їтами, запалив св'їчки ба що ще поганійше, поклав ще й хрест неови в голові і спросив ще своїх знайомих на гостину! Его потягнуто до одвічальности за оскорбу релігії, а він оправдував ся тим, що не мав злого наміру, а зробив то лиш в жалю, бо пес був ему найліпшим приятелем і братом.

Нова гімназія. Скалатека рада громадека ухвалила старати ся о засноване гімназії в Скалаті, на котру лишив тамошний дідич бл. п. Розеншток великий легат.

Добра ліцитація. Американські часописи оголошують величезну ліцитацію, можливу хіба лише в Америці, в тім краю мільонових підприємств. Ліцитація відбуде ся в місті Топека, в державі Канзас і обійме цілий маєток залізничного товариства Аткинсон, Топека, Санта-Фе, котре перед місяцем оголосило банкрутство. Маєток того товариства складає ся лише з тих предметів: 4.582 англійські милі подвійного залізничного шляху, 834 льокомотив, 27.059 товарових а 596 osobowych вагонів та множество складів і стайних будинків. Доси на тій залізниці, котрою заряджує секвестратор, працює до 20.000 урядників.

Подарунок султана. Султан післяв яко новорічний подарунок для царя скриночку на цигара, викладану брилянтами, вартости 10.000 турецьких фунтів, а цариці діамантові прикраси вартости 35.000 турецьких фунтів. Коли йшло о те, щоб уоружити турецькі війська до борби з вірменськими повстанцями, то султан не дав а власної каси нічого, а згодив ся на видаване паперевих грошей, але на новорічні дарунки знайшли ся скоро гроші...

Нещасна доля собача, котра аж в пословицю пішла, не все єсть така гірка. Такий уже св'їт тепер, що навіть собакам одним діє ся дуже добре а другим але. — Так було здавна, тай так мабуть буде і повіки. В Парижі є склепи, в котрих продають одєжу для — псів. Найбільший склад собачої туалети находить ся в славнім Palais Royal. Можна там дістати для псів шуби на мороз і плащі від дощу і порошу, колушки і візитову туалетку. В плащах тих є кишені, в котрих вправді не собаки самі, але їх властители ховають свої хустинки і білети їзди. Сего року придумали кравці також біле для собак, батистове біле для здорових собак, а шовкове для „нервових“, бо — звісно — при кінці 19-го віку і собаки поробили ся нервові. На собачих сорочках є знак пса, его пана і герб его, (значить пана а не пса), герб чи то власний чи „позичений“. Хустинка, котру пес з собою носить, уживають не так до собачого носа, як до заплаканих очей собаки, котрі часом без причини плачуть, хоч їм як добре діє ся. На хустинці виписане ціле імя — не пса, тільки его властителя. Також по довгих пробах винайдено для псів черевки з кавчуку, котрі пристають цілком добре до лаби. Таких псів „Босими“ вже не личить називати, бо кождий з них є правдивий пан пес. Собачі кравці заробляють на своїм інтересі великі гроші, бо то лиш богачі дбають так о панів псів і платять готовими грїшми. Один консул в Парижі замовив для своїх псів гальову туалетку, зовсім таку саму, як ліберії его льокаїв, і то на весіле своєї доньки. Коли донька по слобі вертала до дому, повитали єї панове пси в ліберіях. Інший знов богач ще був вибагливіший і пси повбирив в шовкові убори — також на вінчане доньки. Одним словом собакам у тих панів, а тим панам з собаками веде ся дуже добре, тим більше, що між ними великої різниці нема...

Незвичайний годинник. Найоригінальніший мабуть годинник, який сконструовано, має находити ся в посіданю одного індійського князя. Коло циферблату зовсім подібного до звичайних годинників, находить ся малесенький столик на металевих ніжках, під котрим видніють поровкидані людські кости. Находять ся

там кости і чашки на 12 людських кістяків. Коли вказівка показує 1-у годину сходять ся кости потрібні до утворення одного кістяка; кістяк, порушуваний майстерским приладом, підносить ся, бере в руки молоток і ударає ним раз в столик. О 2-ій годині підносять ся так само два кістяки і б'ють в столик, а о 12-ій годині лучать ся всі кости в дванайцять кістяків і ударають дванайцять разів в столик, котрий ударений видає нову годину. Ударивши дванайцять разів, кістяки розпадають ся.

Дуже важне відкритє. Коли здійснить ся те, що Presse оногди в своїй передовій статі подала, то медицина і штука поступить взагалі о великий крок наперед. Відкрита професора Рутгена у Вірцбургу таке сензаційне, що не хоче ся майже в его правдивість вірити. Справовдане про его відкритє таке: Професор Рутген бере шклянну рурку Crookes-a, в котрої випомповано по змої весь воздух, а на его місце впроваджує індукційну течію, і фотографує ва помічю промінів, які добувають ся на верх в той рурки, на звичайних фотографічних плитах. Промінів тих людске око не може бачити і до сеї пори очевидно ніхто про них не відав. В противенстві до звичайних промінів св'їтла, проникають они крізь дерево, органічні тіла і инші такі непрозорі тіла. Натомісць всякі кости і металі становлять для них непобориму перепону. Можна отже в ясний день дуже добре фотографувати, коли має ся фотографічний апарат замкнений в деревяну засувку; то значить, проміні проникають ту деревяну засувку, котра закриває вражливу на св'їтло плиту і котру звичайно треба би перед фотографованєм усунути. Рівно-ж проникають згадані проміні кожду деревяну заслонку якого небудь предмету, скринку, футерал і т. д. і фотографують річ, котра находить ся в середині. На приклад відфотографував проф. Рутген в той спосіб кусники металю в деревяній скриночці, зовсім не отворяючи єї. На такий фотографії видко лише той кусень металю, а зі скриночки нема й слїду. Так само можна відфотографувати всякі металеві предмети, замкнені в деревяній скринці чи pudeлку, зовсім не отворяючи їх. Як звичайні проміні св'їтла проникають шкло, так само проникають нововідкриті проміні з рурки Crookes-a кожде дерево і мягкі части людского тіла. Найбільше зачудувати може фотографія людскої руки за помічю згаданих промінів. Она представляє самі кости, около котрих перетені немов висять у воздуху. Тіла, мушкулів, словом мягких частей не видко на фотографії, лише кости. Кілька таких фотографій обігає вже між віденьскими ученими і всюди викликає справедливе зачудованє. Без сумніву в короткім часі всі лабораторії будуть займатися сими відкритєм, і оно скоро розвине ся та знайде широке употребленє в практиці, особливо в хірургії.

Від загару померли селяни в Мігованах Іван Тьачук, а в Кудівцях Михайло Малуш.

Померли в Чернівцях Франц Індра, ц. і к. підполковник і командант крайової жандармерії на Буковині, на удар серцевий; — о. Андрій Дроздовский, гр. кат. парох в Нижній Мохначі, мушинського деканату, в 51-ім році життя а 21-ім св'ященства; — о. Атанасій Пашинський, консисторський совітник і гр. кат. парох в Олеску, в 73-ім році життя, а 47-ім св'ященства; — в Чернівцях пані Регіна Войнарович, вдова по 6. члені буковинського виділу крайового, в 83-ім році життя; — в Задарі посол до ради державної і крайвий маршалок др. Михайло Клич.

НАДІСЛАНЕ.

ПОДЯКА.

Вдова пані Ірма Індра як також офіцерській корпсе ц. і к. крайової жандармерії ч. 13 просять всіх тих, що доказали їм так сердечне співчутє з нагоди смерти пана ц. і к. підполковника і команданта крайової жандармерії Франца Індри, прийняти найсердечнішу подяку.

Через експедицію аноніс Л. Горовіца в Чернівцях.

Ціни збіжжя і других продуктів.

Дня (24.) 5. січня 1896.

	Львів.	Чернівці
Пшениця . . .	від 7.40 до 7.30	від 7.20 до 7.30
Жито	" 6.40 " 6.40	" 6.— " 6.10
Ячмінь	" 5.20 " 6.	" 5.50 " 5.75
Овес	" 5.— " 5.30	" 4.80 " 5.—
Ріпак	" 8.25 " 8.75	" 8.75 " 8.75
Горох	" 5.— " 8.—	" 7.50 " 6.—
Вика	" 5.— " 5.50	" — " —
Льнянка	" — " —	" — " —
Біб	" — " —	" — " —
Бобик	" 4.25 " 4.75	" 4.90 " —
Конюшина черв.	" 30.— " 35.—	" — " —
Конюшина біла	" 30.— " 60.—	" 43.— " 50.—
Конюш. шведск.	" 30.— " 38.—	" — " 30.—
Квиц	" — " —	" — " —
Апж	" — " —	" — " —
Кукуруза . . .	" 5.— " 5.50	" 4.55 " 4.65
Хміль 30.— до 50.— здр. за кильо у Львові і околиця за 10.000 літрів	14.—15.—	

„ДНІСТЕР“

товариство взаємних обезпечень
у Львові,
улиця Валова ч. 11,

засноване на підставі концесії ц. к. міністерства справ внутрішніх з дня 9. грудня 1891 р. ч. 22751, розпочало свою діяльність дня 15. н. ст. вересня 1892 р.

„Дністер“, опертий на засаді взаємности своїх членів, обезпечає всяке майно движиме і недвижиме против шкідливого впливу найприступнішими умовами і почесноє можливо найнижші премії.

Всякі шкоди ліквідують ся і виплачують ся сейчас по пожарі.

Зголошення о уділені агенції в місцевостях, де нема агентів „Дністра“, приймають ся.

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з аптики Ріхтера в Празі, загально признаний знаменитий усмирюючий лік на втиранє: по ціні 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх антиках. Просимо жадати сей загально улюблений домашній лік просто від назвою Ріхтера Liniment з котвицею і приймати з остророжністю лише флашки зі знамем значком охоронним „Котвиця“, бо лише ті правдиві.

Аптика Ріхтера
під золотим львом у Празі.

ВСІХ НАУК ЛІКАРСКИХ

Др. Едмунд Кароль Фухс

емер. секундар ц. к. публичного шпиталу у Відні і оператор на ц. к. університетській клініці для очей проф. д-ра. Фухса у Відні, осів тут яко спеціаліст для слабостий очий УХ і ГОРТАНКИ, та ординує щодня від 10—12 год. перед полуднем і від 2—4 попол. при ул. пацькій, ч. 29. 1—3 Для бідних безплатно від 9—10 рано. Експедиція апонсів Л. Горовіца в Чернівцях.

Тим маємо честь повідомити вив. передплатників і читателів, що наша часопись

Б У К О В И Н А

з новим 1896 роком почне виходити ЩОДНЯ крім неділь і свят. Доси, як звістно, появляла ся наша часопись чотири рази в тиждень з недільним додатком; тепер БЕЗ ПІДВИСШЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ, будуть наші передплатники діставати „Б У К О В И Н У“ ЩОДНЯ.

Передплата на „БУКОВИНУ“ в 1896 році виносить на цілий рік 10 зр., на пів року 5 зр., на чверть року 2 зр., 50 кр., місячно 1 зр.

Крім того без ніякої доплати одержать наші читателі в протягу 1896 року яко премію ТВОРИ Ю. ФЕДЬКОВИЧА,

з котрих перший том станемо зараз друкувати, скоро тільки урядимо власну друкарню, що наступить в лютім 1896 року.

Відтак, умовившись з книгарнею товариства ім. Шевченка у Львові, подаємо нашим вив. передплатникам нагоду до купна руских книжок

по значно зниженій ціні.

- А іменно о 33 проц. знижаємо ціну на сі книжки (в скобках подана книгарека ціна):
- Івана Печуя Левіцького: Над чорним морем повість 90 кр., Кайдашева сім'я повість 50 кр., Поміж ворогами повість 50 кр.
 - Вас. Чайченка: Твори том I. 80 кр., т. II. 60 кр., т. III. 80 кр.;
 - Під хмарним небом — поезії ч. I. 1 зр., Книга казок поезії ч. II. 60 кр., Книга байок 50 кр.
 - Троф. Зіньківського: Твори ч. I. і II. по 1 зр.
 - Степ. Руданського: Твори ч. I. 40 кр.
 - П. Буліша: Хуторна поезія 50 кр.
 - Дрозда: В гостях добре, дома ліше, оповіданє 50 кр.
 - Ник. Устияновича: Повісти 85 кр.
 - Ник. Гоголя: Вечерниці 10 кр.
 - Евг. Гребішки: Чайковекій, повість 70 кр.
 - Б. Т. Подолєнка: За громаду, хроніка 20 кр.
 - Г. Данилевського: Збігці з Новоросіє, повість 1 зр.
 - М. Школицька: Між народ, повість 20 кр.
 - Ієрстекера: Ровбишаки на ріці Місієві 80 кр.
 - О. Кенана: Сибір т. 1. і 2. — 1 зр. 20 кр.
 - О. Партицького: Історія старинна Галичини 3 зр.
 - Д-ра Костя Левіцького: Німецько-руський словар правничий 3 зр. 50 кр.
 - І. Баштєвого: Українство на літературних повах з Московщиною 50 кр.
 - Байди: Переклад Одисеї т. I. і II. 2 зр. 20 кр.
 - Два образи олійні: Гуцул і Гуцулка по 50 кр.

Ми подали при книжках книгареку ціну; для передплатників „Буковини“ они коштують о третину танше.

Відтак передплатники „Буковини“ можуть о 25 проц. дешевше, як в книгарні, закупити собі книжки про Історію Руси.

- Стефана Качали: Коротка історія Руси 1'00
- Миколи Костомарова Руска історія в житєписях 3 томи 1'00
- Історичні монографії т. I. 2'00
- Богдан Хмельницький т. I, II, III, IV. 6'40
- Гетьм. Ів. Виговського і Юр. Хмельницького 1'60
- Гетьманованє Брюховецького 1'25
- Гетманованє Дам'яна Многогрішного 1'25
- Гетманованє Самійловича 1'25
- В. Антоновича і Д. Гловайського: Історія велик. Князівства литов. 1'60
- Д. Гловайського: Княжий період до Володимира Мономаха ч. 1. 1'60
- Княжий період до Данила Галицького ч. 2. 1'80
- Смирнова, Дашкевича, Шараневича: Монографії до істор. Гал. Руси 1'50

Замість 22 зр. 15 кр. ті книжки коштують для передплатників „Буковини“ лише 16 зр. 50 кр.

З замовленнями на ті книжки треба удавати ся до книгарні товариства ім. Шевченка у Львові ул. академічна ч. 8., котра буде повідомлена, чи купуючий вєть передплатником нашої газети, чи ні.

Крім того маємо в редакції на складі оповіданє Т. Галіпа Перші Зорі і оповіданє О. Я. Кониського: В день святоволаї, котре продаємо своїм передплатникам о половину дешевше перше оповіданє 15 кр. замість 30 кр., друге 5 кр. замість 10 кр., пересилкою о 5 кр. більше.

Тим способом подаємо нашим вив. передплатникам користи такі, яких при передплатуваню інших щоденних часописей руских немають, не згадуючи вже й про се, що передплата на Буковину найдешевша.

